

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoPr/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613201042
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613201042.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne: F. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Ivom Babjakom, Sov. hrdinov 200/33, Svidník, proti žalovanej: Ing. L. O. - DROGÉRIA, D. F. XXX/XX, Q., IČO: 35 247 916, právne zastúpenej Centrom právnej pomoci, kancelária Svidník, Sov. hrdinov 102, Svidník, IČO: 30 798 841, o zaplatenie 1.813,62 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 31.1.2014 č. k. 7Cpr/2/2013-62, jednohlasne takto

rozhodol:

R u š í rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Svidník rozsudkom č. k. 7Cpr/2/2013-62 rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 1.813,62 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 392,64 eur od 1.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 392,64 eur od 1.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 243,06 eur od 1.2.2013 do zaplatenia a zo sumy 785,28 eur od 1.2.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni trovy konania v sume 732,71 eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Iva Babjaka, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 1.813,62 eur titulom okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 69 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce č. 311/2001 Z.z., pretože žalovaná jej od októbra 2012 nevyplácala dohodnutú mzdu. Ďalej žalobkyňa požaduje náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Keď žalovaná jej náhradu mzdy nezaplatila, listom z 13.2.2013 ju požiadala o vyčíslenie priemerného hodinového a mesačného zárobku. Žalovaná vyčíslenie zárobku neposlala. Žalobkyňa bola u žalovanej zaradená ako predavačka zmluvou zo dňa 31.5.2011. Jedná sa o výkon práce spojený s hmotnou zodpovednosťou a predpokladaným odborným vzdelaním, preto podľa charakteristiky stupňov náročnosti pracovných miest má byť podľa prílohy Zákonníka práce zaradená najmenej do druhého stupňa náročnosti z práce s koeficientom 1,2 minimálnej mzdy. Jej priemerná mesačná mzda v 3. kvartáli roku 2012 dosiahla výšku 343,31 eur, teda ani úroveň minimálnej mzdy stanovenej Nariadením vlády č. 343/2011 Z.z. zo dňa 1.1.2012 a pri druhom stupni náročnosti vo výške 392,64 eur. Žalovaná jej dlhuje za mesiac október mzdu v sume 392,64 eur, to isté aj za november 2012 a za december od 1. do 20.12.2012, t.j. 13 pracovných dní mzdu 243,06 eur. Odstupné za dva mesiace podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce je v čiastke 785,28 eur.

Keď súd vydal platobný rozkaz, podala proti nemu odpor žalovaná. Minimálna mzda v roku 2012 predstavovala 327,20 eur. Základnú mzdu v uvedenej sume žalobkyni uhradí po právoplatnom skončení súdneho sporu. Pokiaľ ide o stupeň náročnosti podľa vládneho Nariadenia SR č. 343/2011 Z.z., a to písm. b/ vo výške 1,2 násobku, tento žalobkyni nepatrí, pretože nemala uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Na základe kúpnej zmluvy o predaji podniku zo dňa 19.9.2012, všetky záväzky vrátane pracovnoprávnych prešli na kupujúceho podľa Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb.) a Zákonníka práce. Žalovaná súhlasí s vyplatením náhrady mzdy za október a november po 327,20 eur, za december 2012 vo výške 202,55 eur za 13 odpracovaných dní vrátane 8,75 % úroku z omeškania ročne. V prevyšujúcej časti žiadala žalobu zamietnuť.

Zástupca žalovanej poukázal na to, že dňa 19.9.2012 došlo k uzavretiu zmluvy o predaji podniku medzi žalovanou a spoločnosťou TEMPORAL, s.r.o., IČO: 46 687 793, pričom pri predaji podniku ide o tzv. generálnu sukcesiu, t.j. prevod všetkých práv a povinností, vrátane pracovnoprávných vzťahov z jedného zamestnávateľa na druhého. V prípade prechodu práv a povinností nedochádza ku skončeniu pracovného pomeru, pričom sa zachová kontinuita v pracovnoprávných vzťahoch. Ustanovenie § 480 Obchodného zákonníka má kogentnú povahu a prechod práv a povinností v pracovnoprávných vzťahoch nemožno obmedziť alebo vylúčiť.

Súd mal preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou došlo k uzavretiu pracovnej zmluvy dňa 31.5.2011 s trvaním pracovného pomeru od 1.6.2011 na dobu neurčitú s druhom práce: predavačka. Súčasne bola dohodnutá mzda 317,- eur mesačne. Žalobkyňa listom z 19.12.2012 so žalovanou ukončila pracovný pomer podľa § 62 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce z dôvodov nevyplatenia mzdy za mesiace október 2012, splatnej 30.11.2012, ani do 19.12.2012. Žalovaná okamžité skončenie pracovného pomeru prevzala dňa 20.12.2012.

Súd mal preukázané uzavretie zmluvy o predaji podniku medzi žalovanou a spoločnosťou TEMPORAL, s.r.o.. Z potvrdenia o dobe zamestnania pre účely nemocenského poistenia zo dňa 9.1.2013 vyplýva, že žalovaná vydala žalobkyni potvrdenie o tom, že pracovala u nej od 20.5.2005 do 20.12.2012 a ku dňu rozviazania pracovného pomeru jej bolo započítaných pre účely nemocenského poistenia ako doba zamestnania celkom 7 rokov a 216 dní. Žalovaná žalobkyni vydala aj potvrdenie o úhrne zúčtovaných a vyplatených príjmov pre žalobkyňu za zúčtované a vyplatené mesiace 1-12 roku 2012. Dňa 12.2.2013 došlo k uzavretiu pracovnoprávneho pomeru medzi žalobkyňou a zamestnávateľom TEMPORAL, s.r.o., Svidník, na dobu určitú do 31.5.2013 s druhom práce: predavačka a mzdovými podmienkami 410,- eur mesačne.

Pri hodnotení nároku žalobkyne súd vychádzal z § 28 Zákonníka práce, že ak sa prevádza hospodárska jednotka, prechádzajú práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov voči prevezeným zamestnancom na preberajúceho zamestnávateľa. Práva a povinnosti doterajšieho zamestnávateľa voči zamestnancom, ktorých pracovnoprávne vzťahy do dňa prevodu zanikli, zostávajú nedotknuté. Podľa § 29 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný najneskôr jeden mesiac predtým, ako dôjde k prechodu práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov, písomne informovať zástupcov zamestnancov či priamo zamestnancov o dátume alebo navrhovanom dátume prechodu, dôvodoch prechodu, pracovnoprávných, ekonomických a sociálnych dôsledkoch prechodu na zamestnancov. Podľa § 29 ods. 2 a 3 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný s cieľom dosiahnutia dohody najneskôr mesiac predtým, ako uskutoční opatrenia vzťahujúce sa na zamestnancov, prerokovať tieto opatrenia so zástupcami zamestnancov.

Súd vo veci konštatoval, že došlo k predaju podniku dňa 19.9.2012 medzi žalovanou a spoločnosťou TEMPORAL, s.r.o.. Žalobkyňa sa o predaji podniku dozvedela až na pojednávaní 13.11.2013. Túto skutočnosť potvrdzujú listiny, ktoré žalovaná vlastnoručne vyplnila a podpísala, a to potvrdenie zamestnávateľa na účely nároku na dávku nezamestnanosti zo dňa 7.1.2013, či potvrdenie o dobe zamestnania pre účely nemocenského poistenia zo dňa 9.1.2013 alebo potvrdenie o prímoch fyzickej osoby zo závislej činnosti o preddavkoch na daň a o daňovom bonuse na vyživované deti za obdobie roku 2012. Nemôže byť na ujmu žalobkyne, ak žalovaná nesplnila oznamovaciu povinnosť o prechode práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov na preberajúceho zamestnávateľa. Súd konštatoval porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej, ak neoznamovala svojim zamestnancom prechod práv a povinností v dôsledku predaja podniku. Okresný súd považoval právny prevod predaja podniku za neplatný, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prisúdil žalobkyni podľa § 69 ods. 3 Zákonníka práce pri okamžitom skončení pracovného pomeru nárok na náhradu mzdy za výpovednú dobu dvoch mesiacov, vrátane povinnosti doplatiť nevyplatenú mzdu za mesiace október až december 2012. Keďže žalobkyňa mala byť zaradená v druhom stupni náročnosti práce s koeficientom 1,2 z minimálnej mzdy, čo predstavuje 392,64 eur, pričom sa vychádza z toho, že priemerná mesačná mzda žalobkyne v 3. štvrtroku 2012 bola 343,31 eur. Tá nezodpovedala ani hodnote minimálnej mzdy, preto koeficient 1,2 bol použitý pri zákonnej minimálnej mzde 327,20 eur.

O povinnosti platiť úroky z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1994 Z.z. v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalobkyni prisúdená náhrada trov konania na trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci JUDr. Ivom Babjakom.

Proti rozsudku okresného súdu dala odvolanie žalovaná. Zdôraznila to, že dňa 19.9.2012 došlo k uzavretiu zmluvy o predaji podniku medzi žalovanou spoločnosťou TEMPORAL, s.r.o., pričom podľa § 480 Obchodného zákonníka, práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov k zamestnancom podniku prechádzajú z predávajúceho na kupujúceho. Toto ustanovenie Obchodného zákonníka má kogentnú povahu a zmluvou tieto povinnosti nemožno obmedziť alebo vylúčiť. Dňom uzavretia zmluvy o predaji podniku prechádzajú z predávajúceho na kupujúceho aj povinnosti pracovnoprávne k doterajším zamestnancom v zmysle Zákonníka práce. Kupujúci sa uzavretím zmluvy o predaji podniku stal aj zamestnávateľom doterajších zamestnancov žalovanej, teda aj žalobkyne. V dobe nevyplatenia mzdy október až december 2012 neexistoval pracovnoprávny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou, a žalovaná nie je vecne - pasívne legitimovaná. O predaji podniku sa žalobkyňa dozvedela od novej konateľky spoločnosti TEMPORAL, s.r.o., od p. G. dňa 7.11.2012, kedy ona aj s ostatnými zamestnancami žalovanej bola upovedomená o predaji podniku a v tento deň bola aj priamo pridelovaná práca žalobkyni novou konateľkou spoločnosti TEMPORAL, s.r.o.. Pre nesprávne zistený skutkový stav a nesprávne právne zhodnotenie navrhuje rozhodnutie súdu zmeniť a žalobu zamietnuť, alternatívne zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobkyňa k odvolaniu žalovanej navrhla potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Aj v odvolaní žalovaná potvrdila, že o predaji podniku zamestnancov neinformovala a naďalej pridelovala prácu ako Ing. L. O. - DROGÉRIA. Žalobkyňa tak bola zamestnankyňou žalovanej do 20.12.2012, kedy žalobkyňa okamžite skončila pracovný pomer. Žiada potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne.

Zástupca žalobkyne na odvolacom pojednávaní tvrdil, že Zákonník práce nevyklučuje súbeh pracovných pomerov, z čoho sa dá usudzovať, že žalobkyňa mohla byť v pracovnom pomere so spoločnosťou TEMPORAL, s.r.o., a zároveň aj s Ing. L. O. - DROGÉRIA. Žalovaná podnikala pod názvom Ing. L. O. - Drogéria a pozastavila svoju činnosť až 24.4.2013. Žalovaná stále vystupovala a konala ako zamestnávateľ žalobkyne, z čoho jasne vyplýva pasívna legitimácia žalovanej.

Zástupca žalovanej trvá na podanom odvolaní, pričom sa odvoláva na iné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v obdobnej veci inej zamestnankyne žalovanej - D. B., kde krajský súd takisto vychádzal z toho, že predajom podniku došlo k zmene pracovnoprávneho vzťahu medzi žalobkyňou a novým zamestnávateľom. Predajom podniku prešli všetky práva a povinnosti vrátane eventuálnych mzdových nárokov žalobkyne, ale už proti spoločnosti TEMPORAL, s.r.o., teda kupujúceho zo zmluvy o predaji podniku. Žalovaná predajom podniku prestala byť zamestnávateľkou žalobkyne, pričom pracovný pomer u žalobkyne trval, ale už k novému zamestnávateľovi - kupujúcemu. Preto voči spoločnosti TEMPORAL, s.r.o., mala žalobkyňa uplatniť svoje eventuálne mzdové nároky. Keďže súd prvého stupňa nemal takéto právne závery, aj keď mala k dispozícii zmluvu o predaji podniku, preto žalovaná považuje rozsudok súdu prvého stupňa za nepreskúmateľný a žiada zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, ako to urobil krajský súd vo veci sp. zn. 1CoPr/3/2014.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Pokiaľ okresný súd rozhodol o nároku žalobkyne, vychádzal z toho, že zmluva o predaji podniku je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, pretože predávajúca - žalovaná neinformovala svojich zamestnancov o prechode pracovnoprávných vzťahov na kupujúceho zo zmluvy o predaji podniku, a to na spoločnosť TEMPORAL, s.r.o.. Odvolací súd v tejto veci ale poukazuje na to, že nesplnenie svojej povinnosti podľa § 29 ods. 1 Zákonníka práce, že zamestnávateľ je povinný najneskôr jeden mesiac predtým, ako dôjde k prechodu práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov, písomne informovať zástupcov zamestnancov či priamo zamestnancov o prechode pracovnoprávných vzťahov v dôsledku predaja podniku, a v prípade zásadných zmien pracovnoprávných podmienok, že zamestnancom podľa § 29a Zákonníka práce vzniká dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce ku dňu prevodu, nezakladá neplatnosť zmluvy o predaji podniku uzavretej podľa § 476 a násl. Obchodného zákonníka. Podľa § 480 Obchodného zákonníka, práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov k zamestnancom podniku prechádzajú z

predávajúceho na kupujúceho. Je to kogentné ustanovenie Obchodného zákonníka (§ 263 ods. 1) a nie je možné ich zmluvne obísť. Uzavretím zmluvy o predaji podniku medzi žalovanou a spoločnosťou TEMPORAL, s.r.o., dňa 19.9.2012 došlo k prechodu práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov na kupujúceho, teda na spoločnosť TEMPORAL, s.r.o. dňom podpisu zmluvy. Záznam v obchodnom registri o predaji podniku má len deklaratórny, nie konštitutívny význam. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na závery rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.5.2014 č. k. 1CoPr/3/2014 - 70 vo veci žalobkyne D. B. proti žalovanej Ing. L. O. - DROGÉRIA, kde sa pri podobnom nároku konštatuje, že uzavretím zmluvy o predaji podniku 19.9.2012 došlo k prechodu všetkých práv a povinností vrátane eventuálne mzdových nárokov žalobkyne na spoločnosť TEMPORAL, s.r.o., teda na kupujúceho zo zmluvy o predaji podniku. Na tejto okolnosti nemení nič ani to, že žalovaná vystavila dodatočný doklad týkajúci sa potvrdenia o zamestnaní a ďalšie písomnosti smerujúce k záveru, že pracovný pomer žalobkyne skončil. Pracovný pomer žalobkyne na základe uvedenej zmluvy o predaji podniku prešiel na spoločnosť TEMPORAL, s.r.o.. Žalovaná prestala byť zamestnávateľkou žalobkyne a pracovný pomer žalobkyne trval k inému subjektu. Skončenie pracovného pomeru vo forme okamžitého skončenia zo strany žalobkyne vo vzťahu k žalovanej je v súčasnosti bez právneho významu, nakoľko v čase, kedy žalobkyňa dňa 20.12.2012 tento úkon urobila a okamžite skončila pracovný pomer so žalovanou, už v skutočnosti zamestnávateľom žalobkyne bola spoločnosť TEMPORAL, s.r.o.. Vo vzťahu k tejto obchodnej spoločnosti si mala žalobkyňa uplatniť aj eventuálne mzdové nároky, pretože v mesiacoch október až december 2012 bola žalobkyňa zamestnancom nového subjektu. Súd prvého stupňa tieto závery a právne úvahy nevykonal, hoci zmluvu o predaji podniku mal k dispozícii. Preto rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný a ako taký musel byť zrušený podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní musí súd vychádzať z vyhodnotenia zmluvy o predaji podniku uzavretej medzi žalovanou a spoločnosťou TEMPORAL, s.r.o., a vyrovnáť sa so všetkými právnymi dôsledkami zmluvy o predaji podniku na pracovnoprávne vzťahy doterajších zamestnancov žalovanej, posúdiť okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyňou vo vzťahu k žalovanej, kedy už zamestnávateľom žalobkyne bola iná organizácia. Až po takto vykonanom dokazovaní a právnych úvahách je možné vo veci znova rozhodnúť.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.